

Vrije Universiteit

College van Beroep voor de Examens

Jaarverslag 1 september 2009 – 1 september 2010

1. Inleiding
2. Bevoegdheden en werkwijze van het College van Beroep voor de Examens
3. Samenstelling van het College van Beroep voor de Examens
4. Toelichting bij het overzicht van de beroepen
5. Overzicht van de beroepen
6. Samenvatting van de belangrijkste uitspraken

1. Inleiding

Dit verslag van het College van Beroep voor de Examens heeft betrekking op de periode 1 september 2009 – 1 september 2010.

In paragraaf 2 worden de bevoegdheden van het College vermeld en wordt een toelichting gegeven op de werkwijze van het College. Paragraaf 3 vermeldt de samenstelling van het College. Paragraaf 4 bevat een kwantitatief overzicht van het aantal ingediende en afgehandelde beroepszaken. Paragraaf 5 geeft een samenvatting van de belangrijkste uitspraken van het College in de verslagperiode.

In het studiejaar 2009-2010 doen zich de volgende opvallende kwesties voor.

Ongeveer een kwart van de beroepen heeft betrekking op verlenging van de geldigheid van studieresultaten, extra herkansingen, vrijstellingen, of andere vormen van maatwerk.

Een aantal beroepen is gericht tegen de beoordeling van een tentamen of scriptie.

Het College stelt vast dat kennelijk niet voldoende duidelijk is dat tegen een beoordeling op zich geen beroep kan worden ingesteld bij het College van Beroep voor de Examens.

In enkele gevallen hebben appellanten verzet ingesteld tegen een beslissing van de Voorzitter.

Het verzet is in alle gevallen gegrond verklaard, waarna het beroep alsnog door het College is behandeld.

Een aantal beroepen (ca. 20%) is niet tijdig ingediend, en om die reden niet-ontvankelijk verklaard.

In een enkel geval heeft een examencommissie uitspraken van het College niet willen uitvoeren. De betreffende student heeft zich meer dan één keer tot het College moeten richten.

2. Bevoegdheden en werkwijze van het College

De taken en bevoegdheden van het College zijn geregeld in artikel 12.2 van het Statuut VU. Studenten kunnen bij het College van Beroep voor de Examens beroep instellen tegen het behalen van het afsluitend examen, de toelating tot examens, een colloquium doctum en het wegwerken van deficiënties, de toelating tot de universitaire eerstegraads lerarenopleidingen, een bindend negatief studieadvies en de toelating tot een masteropleiding.

Tevens kan beroep worden ingesteld tegen beslissingen van examencommissies en examinatoren, zoals de beoordeling van een tentamen (uitsluitend indien de wijze waarop de beoordeling tot stand is gekomen niet in overeenstemming is met de beoordelingsnormen), de waardering van scripties of practica, beslissingen inhoudende goed- of afkeuring van een vakkenpakket en het weigeren van een vrijstelling.

Ook kan beroep worden ingesteld tegen een schriftelijke weigering een besluit te nemen of tegen het niet nemen van een beslissing binnen een redelijke termijn.

Voordat het College een beroepschrift in behandeling neemt, zendt het dit door naar het orgaan waartegen het beroep is gericht, met de uitnodiging om in overleg met de indiener van het beroepschrift na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Ingeval het beroep is gericht tegen een examiner wordt het beroepschrift naar de voorzitter van de desbetreffende examencommissie gestuurd. Met de 'minnelijke schikking' wordt beoogd dat de indiener van het beroepschrift eerst zijn bezwaren tegen de bestreden beslissing voorlegt aan degene die de beslissing heeft genomen, waarna de beslissing opnieuw overwogen kan worden. De verweerder dient de indiener binnen een week na ontvangst van het beroepschrift op te roepen voor overleg. Binnen drie weken dient de verweerder het College te melden of er een minnelijke schikking tot stand gekomen is. Is er inderdaad een minnelijke schikking tot stand gekomen dan wordt de procedure beëindigd.

De Voorzitter van het College kan besluiten om de poging tot minnelijke schikking over te slaan. Hij kan dat doen als hij vindt dat zo'n poging geen zin heeft of tot een onevenredig nadeel voor

de indiener zal leiden.

Als er geen schikking tot stand komt, dient de wederpartij een verweerschrift in bij het College. In dat verweerschrift geeft zij haar visie op de zaak.

Het College roept de partijen op om te worden gehoord. Dat horen gebeurt tijdens een openbare zitting van het College. In bijzondere gevallen kan de zitting achter gesloten deuren plaatsvinden. Het College is ter zitting samengesteld uit drie of vijf leden. Tijdens de zitting kunnen de standpunten van de partijen nader worden toegelicht

Na de zitting doet het College binnen vier weken schriftelijk uitspraak. Het College kan een beroep niet-ontvankelijk of ongegrond verklaren, of gegrond achten en de bestreden beslissing vernietigen. Het College is niet bevoegd zelf een nieuwe beslissing te nemen.

De uitspraak wordt aan de partijen toegezonden. De uitspraak is bindend. Tegen de uitspraak kan geen hoger beroep worden ingesteld binnen of buiten de universiteit. Met ingang van 1 september 2010 kan tegen een uitspraak van het College beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs.

De Voorzitter van het College kan onmiddellijk uitspraak doen als hij oordeelt dat het beroep duidelijk niet-ontvankelijk is (het beroepschrift voldoet dan niet aan de voorwaarden om in behandeling te worden genomen), het beroep duidelijk ongegrond is, partijen niet gehoord willen worden, of aan het beroep volledig tegemoet kan worden gekomen.

Tegen een Voorzittersbeschikking kan binnen veertien dagen verzet worden aangetekend bij het College waarna alsnog het voltallige College de zaak zal behandelen.

De Voorzitter van het College kan bij spoedeisende zaken op verzoek van de student een voorlopige voorziening treffen.

3. Samenstelling van het College

In de verslagperiode was het College als volgt samengesteld.

Leden	Faculteit	Functie
Prof. dr. L.H. van den Heuvel	extern	voorzitter
Mr. H. van der Meer	extern	plv. voorzitter
Mr. dr. N. Rozemond	Rechtsgeleerdheid	plv. voorzitter
Prof. mr. J. Struiksmā	Rechtsgeleerdheid	plv. voorzitter
Mr. dr. A.J.G.M. van Montfort	Sociale Wetenschappen	plv. voorzitter
Prof. dr. A.P. Hollander	Bewegingswetenschappen	lid (wp)
Prof. dr. H.A. Verhoef	Aard- en Levenswetenschappen	lid (wp)
Prof. dr. L.H. Hoek	Letteren	lid (wp)
Prof. dr. J.W. Zwemmer	ACTA	lid (wp)
Prof. dr. I. van der Waal	VUmc	lid (wp)
Prof. dr. ir. G. van der Laan	Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde	lid (wp)
Mw. drs. T. Mekking	Godgeleerdheid	lid (wp)
Mw. F. Oulahsen (t/m 15.02.2009)	Sociale Wetenschappen	lid (student)
Mw. E. van de Vijver (t/m 03.11.2009)	Sociale Wetenschappen	lid (student)
Mw. A. Opgelder (vanaf 04.11.2009)	Sociale Wetenschappen	lid (student)
Mw. L. Heres (t/m 31.10.2009)	Sociale Wetenschappen	lid (student)
Mw. C. van Coeverden	Aard- en Levenswetenschappen	lid (student)

Secretariaat

Mr. drs. J.G. Bekker

Mw. drs. A.M. van Donk

4. Toelichting bij het overzicht van de beroepen

In het hierna vermelde overzicht is per faculteit het aantal ingediende beroepen en het aantal uitspraken opgenomen in de periode 1 september 2009 – 1 september 2010. Niet alle ingediende beroepen konden in de verslagperiode worden afgehandeld. Van die beroepen zal in een volgend jaarverslag verslag worden gedaan.

De behandeling van enkele beroepen is voor onbepaalde tijd opgeschort, bij voorbeeld omdat door appellant niet werd gereageerd op een schikkingsvoorstel.

In enkele gevallen zijn appellanten niet opgeroepen voor een schikkingsgesprek, aangezien bij voorbaat duidelijk was dat zij daarbij niet aanwezig zouden kunnen zijn, omdat zij woonachtig waren in het buitenland. In die gevallen is de examencommissie verzocht direct een verweerschrift op te stellen. Het verweerschrift is appellanten toegezonden waarbij de mogelijkheid werd geboden om schriftelijk te reageren.

In het verslagjaar heeft het College 134 geschillen behandeld. 6 geschillen uit het studiejaar 2008-2009 werden voortgezet in 2009-2010.

5. Overzicht beroepszaken 1 september 2009 – 1 september 2010

Faculteit	FALW	FBW	FEWEB	FEW	GNK	GODG	LETT	FPP	RCH	FSW	THK	WIJS	TOTAAL
Aantal ingediende beroepen	10	6	26	2	9	4	1	6	31	14	5	2	116
Minnelijke schikking	2	2	11	1	4	2	1	3	13	6	1	2	48
Geschikt ter zitting													
Ingetrokken		2	4	1	3	1		1	4	2			18
Voor onbepaalde tijd opgeschort	6	1	2		1			2	1	2			15
Voorzittersbeschikkingen													
a. ongegrond													
b. gegrond											1		1
c. appellant niet ontvankelijk	1		2						6	1	2		12
d. college onbevoegd													
e. voorlopige voorziening													
Aantal malen verzet aangetekend			1						1				2
Uitspraken College													
a. ongegrond	1	1	5		1				5	2			15
b. gegrond			1						1	1	1		4
c. gedeeltelijk gegrond, gedeeltelijk ongegrond													
d. appellant niet ontvankelijk													
e. college onbevoegd													
f. voorlopige voorziening													

6. Samenvatting van de belangrijkste uitspraken

11 september 2009 *2009/17/296*
Appellant: student Z.
Verweerster: examencommissie Bedrijfskunde
Trefwoorden tentamenvoorziening, geldigheidsduur tentamens

Het beroep is gericht tegen de beslissing van verweerster om geen extra herkansing voor het onderdeel Management Accounting 2.4 toe te staan. Verweerster heeft de studieresultaten van appellant tweemaal eerder verlengd. Tevens zijn extra tentamenkansen verleend. Appellant heeft in de verlengperiode geen voldoende behaald voor het tentamen, en heeft een nieuw verzoek tot verlenging van de geldigheidsduur ingediend. Ook verzoekt hij om het tentamen mondeling te mogen afleggen. Appellant stelt dat hij door zijn privésituatie er eerder niet in is geslaagd het tentamen Management Accounting te halen. Tevens heeft hij faalangst ontwikkeld. Het tentamen in kwestie is het laatste tentamen dat appellant nog moet afleggen om zijn bacheloropleiding af te ronden.

Verweerster heeft het laatste verzoek van appellant om verlenging van de geldigheidsduur van tentamenresultaten afgewezen, omdat appellant heeft gesteld sinds het tweede verzoek tot verlenging van de geldigheid van studieresultaten geen last meer te hebben van stress en mentale vermoeidheid of belemmerd te worden door familieomstandigheden. Een mondeling tentamen is door verweerster afgewezen, omdat daarvoor criteria zijn gesteld, waaraan appellant niet voldoet. Het College meent dat verweerster appellant ruimschoots tegemoet is gekomen door verlenging van de geldigheid van tentamenresultaten en het bieden van herkansingsmogelijkheden. Faalangst is pas tijdens de behandeling van het beroep door appellant ingebracht als argument ter ondersteuning van zijn verzoek. Een deskundigenverklaring daaromtrent is niet ingebracht. Het College is niet voldoende overtuigd dat er inderdaad sprake is geweest van faalangst waardoor appellant een onvoldoende heeft gekregen voor het onderdeel in kwestie, mede gezien de extra mogelijkheden tot herkansing die aan appellant zijn geboden. Het beroep is ongegrond.

11 september 2009 *2009/18/297*
Appellant: student L.
Verweerster: examencommissie Bedrijfswetenschappen
Trefwoorden: tentamenvoorziening, bijzondere omstandigheden

Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerster om geen extra tentamenkans te bieden voor het vak Business Mathematics. Appellant is de opleiding op 1 september 2007 begonnen. De studieresultaten van het eerste studiejaar zijn aan het einde van het tweede jaar van inschrijving verlopen. Verlenging van de geldigheid van de studieresultaten na twee jaar wordt toegestaan als er sprake is van bijzondere omstandigheden. Appellant stelt dat van bijzondere omstandigheden sprake is, omdat hij tegelijkertijd een HBO-opleiding volgt en sinds augustus 2008 voorzitter is van de Stichting Race of the Classics. Het College volgt de argumentatie van verweerster dat de omstandigheden die appellant inbrengt, zich niet onafhankelijk van zijn wil hebben voorgedaan. De geschetste omstandigheden hebben evenmin tot gevolg gehad dat appellant langere tijd niet heeft kunnen studeren. Omstandigheden die niet aan deze criteria voldoen, worden niet aangemerkt als bijzonder. Het College verklaart het beroep ongegrond.

11 september 2009 *2009/19/298*
Appellante: studente S.
Verweerster: examencommissie International Business Administration
Trefwoorden: elders behaalde studieresultaten, klacht

Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerster om een studieresultaat dat aan een buitenlandse universiteit is behaald, niet als cijfer te vermelden maar als ‘voldoende’. Het beroepschrift is niet tijdig ontvangen. Het beroep bevat een klacht tegen het handelen van verweerster. De klacht betreft een beslissing zonder rechtsgevolg. Zowel klachten als beslissingen zonder rechtsgevolg komen niet in aanmerking voor behandeling door het College van Beroep voor de Examens. Het beroep is niet-ontvankelijk.

11 september 2009 2009/20/299
Appellant: student Z.
Verweerster: examencommissie premasteropleiding Business Administration
Trefwoorden: tentamenvoorziening, bijzondere omstandigheden

Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerster om geen extra herkansing voor de tentamens Kwantitatieve Methoden (Statistiek I) en Kwantitatieve Methoden (QBA) toe te staan. Appellant heeft zich in het studiejaar 2007-2008 voor de eerste maal ingeschreven voor de premasteropleiding. Appellant heeft de opleiding enkele weken na aanvang verlaten om persoonlijke redenen. In 2008-2009 schrijft appellant zich voor de tweede keer in. Hij is er niet in geslaagd twee van de tentamens te halen. Appellant motiveert het verzoek voor extra herkansingen door te verwijzen naar persoonlijke omstandigheden: in het najaar van 2008 (oktober/november) en winter 2009 (februari) was er sprake van een scheiding en een overlijden in de directe familiekring van appellant. Vooral zijn concentratievermogen leed onder de omstandigheden. Dit manifesteerde zich niet continu, zodat het ene tentamen wel werd behaald, maar het andere niet. Het is appellant gebleken dat hij tot een goed resultaat kan komen, als hij voldoende tijd heeft om de opdracht te maken en zich slechts op één activiteit hoeft te concentreren. Appellant heeft hulp gezocht bij een studentenpsycholoog. Inmiddels is hij doorverwezen naar de GGZ. Anders dan verweerster in het verweerschrift heeft gesteld, heeft appellant wel medische documenten ingebracht ter ondersteuning van zijn verzoek. Verweerster wijst het verzoek af, omdat de onderwijs- en examenregeling van de premasteropleiding bepaalt dat alle onderdelen van het programma in één studiejaar moeten worden afgerond.

Verweerster stelt dat appellant niet overtuigend heeft aangetoond dat de omstandigheden buiten zijn invloedssfeer vallen en dat de studievoortgang door die omstandigheden negatief is beïnvloed. Verder wijst verweerster er op dat de premasteropleiding nadrukkelijk beperkt in omvang is, zodat de studenten kunnen aantonen een opleiding op academisch niveau aan te kunnen. Verder merkt verweerster op dat appellant in de periode dat hij de tentamens, resp. herkansingen van Statistiek I en QBA aflegde, andere tentamens met een voldoende heeft afgerond.

Het College van Beroep voor de Examens krijgt uit de onderliggende documenten en uit het behandelde ter zitting geen duidelijk beeld in hoeverre er bij appellant daadwerkelijk sprake was van een concentratiestoornis die een gevolg was van de door appellant geschetste bijzondere omstandigheden, bij het afleggen van de tentamens Statistiek I en QBA. Tegelijkertijd merkt het College op dat appellant professionele hulp krijgt bij het verwerken van de gevolgen van die bijzondere omstandigheden. Verweerster heeft de bijzondere familieomstandigheden niet meegewogen bij de behandeling van het verzoek van appellant om extra tentamenkansen. Reden hiervoor was dat ten tijde van het afleggen van onderhavige tentamens andere tentamens wel zijn behaald. Het College kan niet uitsluiten dat de vakken waarvoor extra hertentamenkansen worden aangevraagd, door de zwaarte ervan – althans zo worden deze tentamens ervaren door appellant – meer concentratie vergen dan de andere tentamens. In ieder geval meer dan hij kon opbrengen, gezien de gebeurtenissen. Het College is er voldoende van overtuigd dat de gebeurtenissen in de familiekring van appellant op hem een sterke invloed hebben gehad, gedurende een groot deel van het studiejaar 2008-2009, waardoor hij zijn premasteropleiding niet heeft kunnen afronden.

De werkwijze die verweerster heeft gevolgd ten aanzien van het verzoek van appelland is begrijpelijk, maar doet onvoldoende recht aan de situatie, waarin appelland zich ten tijde van de tentamens bevond. De afweging valt daarom in het voordeel van appelland uit. Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden beslissing. Het College draagt de examencommissie op opnieuw een beslissing te nemen op het verzoek van appelland en wel binnen een maand na het bekend maken van deze uitspraak.

22 oktober 2009 2009/21/300
Appelland: student H.
Verweerster: examencommissie Economie en Bedrijfseconomie
Trefwoorden: klacht, beoordeling

Appelland klaagt over de begeleiding die hij bij het schrijven van zijn scriptie heeft ondervonden, en tegen de beoordeling van zijn bachelorscriptie met een onvoldoende.

De Voorzitter van het College overweegt dat klachten niet door het College in behandeling worden genomen. De klacht wordt niet-ontvankelijk verklaard.

De Voorzitter overweegt tevens dat het College niet kan treden in de beoordeling zoals die door een examiner is gegeven. Het beroep wordt kennelijk ongegrond verklaard.

15 oktober 2009 2009/22/301
Appelland: student U.
Verweerster: examencommissie Econometrie en operationele research
Trefwoorden: fraude, maatregel

Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerster om appelland een maatregel op te leggen wegens fraude. Voor het tentamen Inleiding Wiskundige Economie is het cijfer 0 toegekend. Tevens is appelland uitgesloten van de volgende tentamengelegenheid. De examiner heeft geconstateerd dat de tentamenantwoorden van appelland sterke overeenkomsten vertonen met die van een medestudent. Appelland stelt dat hij de uitwerkingen van medestudent niet heeft gezien en wijt de overeenkomsten aan toeval. In de zaal waar het tentamen werd afgenomen, waren twee surveillanten aanwezig. Bovendien zat er tussen beide studenten gedurende anderhalf uur (d.w.z. ten minste de helft van de totale tijdsduur van het tentamen) een derde student die de eventuele communicatie tussen beide studenten verhinderde. Voorts mocht de zaal niet worden verlaten, voordat het werk was ingeleverd.

Verweerster voert aan dat uit het verslag van de examiner het volgende is gebleken:

- de opgaven van het tentamen waren nieuw en konden derhalve niet als oefenstof door betrokken studenten zijn gebruikt. Hierdoor worden de overeenkomende antwoorden niet verklaard;
- de antwoorden op de opgaven worden gevonden door te beredeneren hoe tot het juiste antwoord te komen. De beschreven stappen en antwoorden zullen waarschijnlijk verschillen;
- het samen studeren leidt evenmin tot gelijke antwoorden op basis van overeenkomende stappen. Daarvoor geldt dezelfde redenering als hiervoor weergegeven.

De examiner stelt bij alle 8 opgaven opvallende overeenkomsten vast in de beantwoording of juist het ontbreken daarvan, en wel op 12 afzonderlijke punten.

De examiner stelt tevens dat beide studenten in maart van dit jaar een deeltentamen hebben afgelegd, behorende tot hetzelfde onderwijsonderdeel. Daar gebruikte ieder van beide studenten een eigen formulering en een verschillende stijl. Voorts stelt hij vast aan de hand van een citaat uit het antwoord van opgave 4a dat de medestudent de antwoorden van appelland heeft overgeschreven.

Het College overweegt dat uit het verslag van de examiner zeer waarschijnlijk is geworden dat zich een onregelmatigheid heeft voorgedaan. Dat het daarbij om toeval zou gaan, acht het College

onwaarschijnlijk. Daartegenover staan echter de omstandigheden tijdens het examen zoals gemeld door appellant. Een verklaring hoe onder die omstandigheden fraude heeft kunnen plaatsvinden, wordt niet gegeven door verweerster. Het College acht onvoldoende overtuigend bewezen dat appellant zich schuldig heeft gemaakt aan fraude, zoals gedefinieerd in de Regels en Richtlijnen van verweerster.

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden beslissing.

29 oktober 2009 *2009/23/302*
Appellant: student N.
Verweerster: examencommissie Rechtsgeleerdheid
Trefwoorden: bindend studieadvies, termijnoverschrijding

Het beroep is gericht tegen de beslissing van verweerster dat een bindend negatief studieadvies wordt gegeven. Het beroep is niet tijdig ingediend. De Voorzitter overweegt dat appellant geen steekhoudende argumenten heeft aangevoerd voor het overschrijden van de termijn waarbinnen het beroep kon worden ingediend. De Voorzitter van het College verklaart het beroep kennelijk niet-ontvankelijk.

29 oktober 2009 *2009/24/303*
Appellant: student S.
Verweerster: examencommissie Rechtsgeleerdheid
Trefwoorden: bindend studieadvies, termijnoverschrijding

Het beroep is gericht tegen de beslissing van verweerster dat een bindend negatief studieadvies wordt gegeven. Het beroep is niet tijdig ingediend. De Voorzitter van het College overweegt dat appellant geen steekhoudende argumenten heeft aangevoerd voor het overschrijden van de termijn het beroep kon worden ingediend. De Voorzitter verklaart het beroep kennelijk niet-ontvankelijk.

9 november 2009 *2009/25/304*
Appellant: student B.
Verweerster: examencommissie premasteropleiding Business Administration
Trefwoorden: beoordeling

Het beroep is gericht tegen de beoordeling van een tentamen. De Voorzitter van het College overweegt dat het College de beoordeling van een tentamen zoals deze door de examiner is gegeven, niet ten volle kan toetsen. Uitsluitend kan worden nagegaan of de examiner in redelijkheid tot zijn beoordeling heeft kunnen komen. De Voorzitter stelt vast dat appellant zulks niet aannemelijk heeft gemaakt, en verklaart het beroep kennelijk niet-ontvankelijk.

1 december 2009 *2009/26/305*
Appellant: student W.
Verweerster: examencommissie Rechtsgeleerdheid
Trefwoorden: bindend studieadvies, termijnoverschrijding

Het beroep is gericht tegen de beslissing van verweerster dat een bindend negatief studieadvies wordt gegeven. Het beroep is niet tijdig ingediend. De Voorzitter van het College overweegt dat appellant geen steekhoudende argumenten heeft aangevoerd voor het overschrijden van de termijn waarbinnen het beroep kon worden ingediend. De Voorzitter verklaart het beroep kennelijk niet-ontvankelijk.

1 december 2009 2009/27/306
Appellante: student F.
Verweerster: examencommissie bacheloropleiding Politicologie
Trefwoorden: vrijstelling, tentamenvoorziening, termijnoverschrijding

Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerster om het verzoek van appellant om het vak *EU Politics in Global Perspective* te vervangen door (een deel van) haar stage bij het Netherlands house for Education and Research niet te honoreren en om appellante geen extra herkansing toe te kennen voor het tweede deeltentamen *Comparative Politics*.

Het beroep is niet tijdig ingediend. De Voorzitter van het College overweegt dat appellant geen steekhoudende argumenten heeft aangevoerd voor het overschrijden van de termijn het beroep kon worden ingediend. De Voorzitter verklaart het beroep kennelijk niet-ontvankelijk.

1 december 2009 2009/28/307
Appellant: student H.
Verweerster: examencommissie bacheloropleiding Econometrie
Trefwoorden: geldigheidsduur tentamens

Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerster om de geldigheid van de studieresultaten van appellant niet te verlengen. Appellant is in 2001 met de opleiding Econometrie begonnen in het ongedeelde stelsel (doctoraalopleiding). Toen appellant inzag dat hij zijn opleiding niet tijdig binnen dit stelsel zou afronden als gevolg van persoonlijke omstandigheden, is hij in 2005 of 2006 (daarover verschillen partijen van mening) overgestapt naar de bacheloropleiding.

Afronding van de bacheloropleiding door appellant had moeten gebeuren voor 1 september 2008. Dit heeft verweerster in oktober 2007 aan appellant meegedeeld. Omdat appellant hierin niet is geslaagd, heeft verweerster desgevraagd de geldigheid van de studieresultaten van appellant met een jaar verlengd. Op 1 september 2009 ontbrak nog één vak: Inleiding Econometrie. Appellant meent in aanmerking te komen voor nog een jaar verlenging van de geldigheid van de behaalde studieresultaten. Hij baseert dit op de periode van vijf jaar die de opleiding hanteert voor het behalen van het bachelorgetuigschrift. Het vijfde jaar van appellant ging pas in op 1 september 2009.

Verweerster stelt, dat de geldigheid van de studieresultaten reeds verlopen is. Verlenging van de geldigheid heeft tweemaal plaatsgevonden op grond van persoonlijke omstandigheden van appellant. Voor appellant geldt niet de regeling die van toepassing is op studenten die de opleiding als bachelorstudenten zijn begonnen. Op hem is de overgangsregeling voor doctoraalstudenten van toepassing. Deze is al soepeler dan voor bachelorstudenten geldt. Het College van Beroep voor de Examens heeft vastgesteld dat verweerster zorgvuldig te werk is gegaan bij het vaststellen of er reden was de geldigheid van studieresultaten te verlengen. Verweerster heeft daartoe twee keer aanleiding gezien. Verweerster is ook bij het laatste verzoek tot verlenging van appellant nagegaan of er sprake was van omstandigheden bij appellant die aanleiding hadden kunnen geven het verzoek van appellant te honoreren. Appellant heeft daar negatief op geantwoord.

Appellant kon voorts niet in redelijkheid verwachten dat de geldigheidsduur van de studieresultaten die hij heeft behaald in de doctoraalopleiding, verlengd zou worden met de geldigheidsduur die van toepassing is op bachelorstudenten die niet eerder de doctoraalopleiding hebben gevolgd. Door verweerster is afdoende en tijdig aan appellant bekend gemaakt, dat de geldigheid van de studieresultaten gelimiteerd was. Daarmee handelt verweerster niet in strijd met wet- of regelgeving. Het beroep is ongegrond.

verzoek van appellanten heeft een second opinion plaatsgevonden. Dit heeft geleid tot bijstelling van het cijfer tot een 3,5. De Onderwijs- en examenregeling schrijft voor dat het vak in het geval van een onvoldoende resultaat in zijn geheel herkanst moet worden in het daaropvolgende studiejaar. Met ingang van september 2008 zijn er geen nieuwe inschrijvingen meer mogelijk in de deeltijdvariant van de premaster en masteropleiding BCO. De herkansing zal derhalve in de voltijdse variant van de opleiding dienen plaats te vinden. Omdat appellanten niet alleen studeren maar ook een volledige betrekking hebben, hebben ze de examencommissie verzocht het Onderzoekspracticum op een andere wijze, bijvoorbeeld door een literatuurreview, af te mogen ronden.

Verweerster wijst het verzoek van appellanten af, omdat in het premasterprogramma in principe geen verzoeken worden gehonoreerd die inhouden dat een kernvak van de opleiding door een ander vak of alternatief wordt vervangen. Een literatuurreview is onvoldoende om aan de eisen die gesteld worden aan het Onderzoekspracticum te voldoen. Wel worden appellanten in staat gesteld gezamenlijk een apart traject te volgen om dit vak af te ronden in het volgende studiejaar. Daartoe is een begeleider aangewezen. Verweerster heeft haar coulance reeds getoond door appellanten toe te laten tot de masteropleiding en de studieresultaten uit de premasteropleiding niet te laten vervallen.

Het College is slechts bevoegd te oordelen over het verzoek van appellanten om een alternatief product voor het vak Onderzoekspracticum in te mogen leveren. Het College is niet bevoegd om de klachten (slechte communicatie, gebrek aan medewerking, schijn van belangenverstremming, extra belasting, gebrek aan betrokkenheid) die appellanten hebben ingediend, te beoordelen. Daartoe verwijst het College appellanten naar het faculteitsbestuur of de Studentenombudsman. Het College stelt vast dat de aangevallen beslissing van verweerster is gebaseerd op de regelgeving die op de onderhavige opleiding van toepassing is. De beslissing is in overeenstemming met deze regelgeving. Om die reden kan het beroep niet anders dan ongegrond worden verklaard. Daarnaast heeft verweerster te kennen gegeven appellanten reeds coulant tegemoet getreden te zijn.

Het College kan zich echter voorstellen dat de hiervoor geschetste gang van zaken en de omstandigheden, waaronder appellanten hebben gestudeerd, redenen zijn tot heroverweging van het verzoek. Het College kan zich bijvoorbeeld voorstellen dat appellanten worden getoetst door middel van een 'pars pro toto'-paper voor het Onderzoekspracticum, in plaats van een volledig uitgewerkt werkstuk. Het College verklaart het beroep ongegrond.

10 januari 2010 *2010/02/310*
Appellante: studente W.
Verweerster: examencommissie Gezondheidswetenschappen
Trefwoorden: klacht

Het beroep is gericht tegen het tijdstip van het tentamen Gezondheidswetenschappen. De Voorzitter overweegt dat klachten niet in behandeling worden genomen door het College. De Voorzitter verklaart het beroepschrift niet-ontvankelijk.

7 januari 2010 *2010/03/312*
Appellant: student A.
Verweerster: examencommissie Rechtsgeleerdheid
Trefwoorden: toekennen getuigschrift, eisen bacheloropleiding, vertrouwensbeginsel

Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerster om appellant niet het getuigschrift van de bacheloropleiding toe te kennen, omdat het voorgeschreven vak Rechtsvergelijking ontbreekt. Het verplichte vak maakt deel uit van het zogeheten voorsorteertraject. De keuze die de student kan maken voor een afstudeerrichting in de masteropleiding is afhankelijk van de keuze van het

voorsorteertraject in de bacheloropleiding.

Appellant stelt dat hij wel heeft voldaan aan de eisen voor de bacheloropleiding, alsmede aan de eisen die worden gesteld aan het voorsorteertraject. Hij verwijst hiervoor naar de informatie over voorsorteertrajecten die op de website van de faculteit stond. Daar is vermeld dat het voorsorteertraject voor de afstudeerrichting Internationaal en Europees Recht in de masteropleiding bestaat uit een keuze van twee van de drie vakken Rechtsvergelijking, Volkenrecht en Public International Law. Appellant heeft de laatste twee vakken afgerond. Bedoelde informatie op de website is op 18 november 2009 gewijzigd. Nu is vermeld dat het vak Rechtsvergelijking en een van de overige twee vakken gevolgd moeten worden. Verweester wijst het verzoek af omdat niet de mededelingen op de website van de faculteit leidend zijn, maar de Onderwijs- en examenregeling (OER) van de opleiding. De verplichting om Rechtsvergelijking en een van de twee overige genoemde vakken te volgen als voorsorteertraject stond al vermeld in de OER van 2008-2009 en is ongewijzigd in de OER van 2009-2010. Om die reden wordt de lezer erop gewezen dat hij altijd de OER moet raadplegen en niet zonder meer kan afgaan op de tekst van de website.

Het College van Beroep voor de Examens stelt vast dat de vermelding op de website van de faculteit welke voorsorteevakken gevolgd dienden te worden voor de afstudeerrichting Internationaal en Europees Recht, zoals deze luidde vóór 18 november 2009, niet de conclusie rechtvaardigt die appellant trekt. Bedoelde vermelding gaf slechts de drie voorsorteevakken weer en vermeldde niet dat er een keuze uit die vakken gemaakt diende te worden en hoe die keuze moest plaatsvinden. Het College stelt daarom vast dat de website geen onjuiste of misleidende informatie bevatte.

Het College volgt verweester in haar stelling dat het vertrouwensbeginsel niet is geschonden. Van een student - zeker van een student die al enige tijd verblijft aan de faculteit – mag verwacht worden dat hij weet welke functionaris voor welke vraag aangesproken kan worden. Daartoe dient overigens ook het Studentenstatuut. Doet appellant desalniettemin navraag bij een willekeurige medewerker, dan bergt dat een zeker risico in zich dat door appellant moet worden gedragen.

Het argument dat door een medewerker van de faculteit informatie is verstrekt over het te volgen curriculum, en dat daarop vertrouwd zou mogen worden, treft evenmin doel, omdat appellant wist dat hij zich voor dergelijke informatie diende te wenden tot de studieadviseur. De studieplanning van oktober 2008 was immers door de studieadviseur in overleg met appellant opgesteld. In die studieplanning werd reeds het vak Rechtsvergelijking genoemd als verplicht onderdeel.

Het College is van oordeel dat de universiteit in het algemeen grote zorgvuldigheid dient te betrachten bij mededelingen op de website over onder meer de curricula. Aan die zorgvuldigheid heeft het in het onderhavige geval ontbroken. Dit brengt evenwel niet mee, dat het beroep van appellant slaagt aangezien slechts rechten kunnen worden ontleend aan de formele regeling, de OER, waarnaar op de website ook verwezen wordt. Het College verklaart het beroep ongegrond.

<i>7 januari 2010</i>	<i>2010/04/313</i>
Appellant:	student M.
Verweester:	examencommissie Rechtsgeleerdheid
Trefwoorden:	tentamenvoorziening

Het beroep is gericht tegen het besluit van verweester om geen extra tentamen toe te staan voor het vak Venootschap- en Rechtspersonenrecht. Appellant heeft op 26 oktober 2009 aan het tentamen deelgenomen. Verweester heeft appellant laten weten dat hij weliswaar aan het tentamen heeft deelgenomen, getuige de aantekening op de surveillancelijst, maar het tentamen niet heeft ingeleverd. Daarom is het cijfer 1 als resultaat geregistreerd. Appellant stelt dat hij wel degelijk het tentamen heeft ingeleverd. Hij is van mening dat het onredelijk en onhaalbaar is van

hem te verlangen dat te bewijzen. Van het inleveren van het tentamen wordt geen aantekening gemaakt; evenmin wordt een verklaring afgegeven. Appellant verzoekt om een extra tentamen, buiten de herkansing van 4 januari 2010 om, omdat hij in de periode die aan de herkansing vooraf gaat, waarschijnlijk te weinig tijd heeft om het tentamen voor te bereiden. Verder verzoekt appellant het cijfer 1 te schrappen.

Verweerster wijst het verzoek af, omdat geen uitwerking van het tentamen van appellant is aangetroffen. Verweerster stelt dat het regel is het cijfer 1 toe te kennen aan studenten die wel bij het tentamen aanwezig zijn geweest, maar vervolgens de uitwerking niet hebben ingeleverd. Op die manier wordt ernaar gestreefd het aantal studenten dat op goed geluk deelneemt aan het tentamen, te beperken. Het deelnemen aan een tentamen, zonder de uitwerking in te leveren, opent de weg naar fraude. Daardoor zou immers het 'recht' op een voldoende beoordeling (zonder aantoonbare prestatie) of een extra kans kunnen ontstaan. Verweerster stelt dat appellant zal moeten aantonen dat hij het tentamen wel heeft ingeleverd. Het is de ervaring van verweerster dat tentamens niet zoekraken.

Verweerster wijst nog op de mogelijkheid tot herkansing begin januari 2010. Het cijfer 1 is toegekend conform de bepalingen die verweerster volgt, en wordt niet geschrapt.

Het College overweegt dat verweerster dient te onderbouwen dat de tentamenuitwerking niet is ingeleverd. Zij is daar niet in geslaagd.

Het argument dat bij grote tentamens registratie van het inleveren van de uitwerkingen ondoenlijk is, treft geen doel. Dit betreft een administratieve kwestie die door verweerster opgelost moet worden. De gesignaleerde problematiek mag niet worden afgewenteld op de studenten. De argumentatie van verweerster roept vragen op, omdat elders binnen de faculteit wel registratie van het inleveren van uitwerkingen plaatsvindt. Daarvoor zijn goede methoden ontwikkeld. Dat geldt ook voor tentamens bij andere faculteiten en universiteiten.

Gelet op het voorgaande concludeert het College tot vernietiging van de beslissing tot het toekennen van het cijfer 1 als beoordeling en overweegt het College dat appellant dit studiejaar een extra tentamenkans moet worden geboden, indien het hertentamen dat appellant op 4 januari 2010 heeft gedaan, niet met goed gevolg is afgelegd. Beroep gegrond.

<i>7 januari 2010</i>	<i>2010/05/314</i>
Opposant:	student B.
Verweerder:	Voorzitter College van Beroep voor de Examens
Trefwoorden:	beoordeling

Opposant heeft verzet ingesteld tegen het besluit van de Voorzitter (uitspraak 2009/25/304) om het beroep tegen de beoordeling van zijn scriptie niet-ontvankelijk te verklaren. Opposant komt op 13 oktober 2009 bij het College van Beroep voor de examens in beroep tegen de beslissing van de examencommissie van de premasteropleiding Business Administration van 22 september 2009, waarin deze commissie als haar oordeel geeft dat de scriptiebegeleidster al het mogelijke heeft gedaan wat van haar kon worden verwacht. Opposant heeft uit de uitvoerige commentaren van zijn begeleidster afgeleid dat hij een voldoende resultaat mocht verwachten. Naar zijn mening is het oordeel van de begeleidster pas gewijzigd, toen de tweede lezer de scriptie kreeg voorgelegd. Dat gebeurde slechts een week voor de deadline van het inleveren van de scriptie. De wijzigingen die werden voorgesteld nadat de scriptie aan de tweede lezer was voorgelegd, waren ingrijpend, maar zijn alsnog op het laatste moment door opposant doorgevoerd. Opposant werd echter uiteindelijk onaangenaam verrast door het negatieve eindoordeel over zijn scriptie.

Omdat op dat moment het premasterjaar was afgelopen, vervielen tevens de studieresultaten van het afgelopen studiejaar. Het beroepschrift van opposant is door de Voorzitter kennelijk niet-ontvankelijk verklaard, omdat opposant niet aannemelijk heeft gemaakt dat de examinerator niet in redelijkheid tot haar oordeel heeft kunnen komen. In zijn verzetschrift geeft opposant te kennen zich niet met deze uitspraak te kunnen verenigen, omdat er zijns inziens sprake is geweest van

‘misleiding’ door de scriptiebegeleidster, d.w.z. een bij voortdurende verkeerd beeld scheppen van de vooruitzichten op een voldoende resultaat. Door het commentaar van de scriptiebegeleidster had opposant immers de indruk gekregen dat hij goede vorderingen maakte.

Het College van Beroep voor de Examens stelt vast dat de volgende grieven uit het beroepschrift van opposant voortvloeien:

- aan opposant is niet bekendgemaakt of de begeleidster de scriptie van voldoende niveau achtte, voordat de tweede lezer werd ingeschakeld,
- dat aan opposant niet vooraf, noch achteraf, bekend is gemaakt welke criteria bij het beoordelen van de scriptie worden gehanteerd,
- dat niet blijkt of de examencommissie de korte tijdspanne tussen beoordeling en de einddatum van het studiejaar redelijk achtte, en of zij die korte termijn in haar beslissing heeft meegewogen,
- dat de examencommissie geen reactie geeft op het verzoek van opposant om enkele dagen uitstel voor de verbetering van de scriptie te verlenen, zoals door opposant verzocht op 1 september 2009,
- dat geen uitsluitel wordt gegeven of het vervallen van de tentamenresultaten van opposant, als gevolg van de negatieve beoordeling van de scriptie, als redelijk betiteld mag worden.

Het College van Beroep voor de Examens stelt vast dat de bezwaren, voortvloeiend uit het beroepschrift, die door opposant aan de examencommissie zijn voorgelegd, niet, althans in onvoldoende mate, zijn beoordeeld en gewogen door de examencommissie. De wijze waarop de bezwaren door de examencommissie zijn behandeld, geeft voldoende grond om het verzet van opposant te honoreren. Het College verklaart het verzet gegrond en daarmee het beroepschrift ontvankelijk. Het beroep is vervolgens ter behandeling doorgezonden naar de examencommissie. Het is geschikt.

2 maart 2010

2010/08/317

Appellante:

studente K.

Verweerster:

examencommissie Moderne Talen en Culturen

Trefwoorden:

beoordeling, klacht

Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerster om de bezwaren van appellante tegen de onvoldoende voor de essays van het vak Variation niet te honoreren. Appellante heeft in haar beroepschrift een aantal klachten over een van de docenten van de opleiding geformuleerd. Daarnaast tekent zij beroep aan tegen de wijze waarop de beoordeling tot stand is gekomen. Het behandelen van klachten valt niet onder de jurisdictie van het College en wordt derhalve overgelaten aan verweerster. Met betrekking tot de bestreden beoordeling stelt appellante dat de onafhankelijke lezer van haar essays geen expert is op het gebied van klankverschuiving. Klankverschuiving is het onderwerp van een van deze twee essays. Derhalve is appellante van mening dat deze onafhankelijke lezer zich geen correct oordeel kan vormen van hetgeen zij in dit essay heeft geschreven. Appellante geeft te kennen dat zij gedwongen was twee keer het essay te herschrijven, omdat het onderwerp van het essay niet goed was geformuleerd door haar begeleidster. Verweerster merkt op dat appellante voor beide essays die behoren tot het vak Variation een onvoldoende heeft behaald. Appellante heeft de gelegenheid gekregen een van de essays, het genoemde essay over klankverschuiving (GVS), na de eerste deadline te herschrijven. Dit essay is door appellante twee maal herschreven. Het is uiteindelijk op verzoek van appellante aan een onafhankelijke lezer voorgelegd om een oordeel te geven. Ook deze lezer kwam tot de conclusie dat het essay niet voldoende was. Appellante vecht deze beoordeling nu aan, omdat de tweede lezer geen expert op het gebied van klankverschuiving is. Verweerster stelt daar tegenover dat deze tweede lezer wel hoogleraar taalkunde is en daarmee gekwalificeerd om te oordelen over het correct structureren, argumenteren en formuleren in een bacheloressay. Ten aanzien van het verkeerde voorbeeld merkt verweerster op dat pas bij de uitwerking van de opzet van een

wetenschappelijk essay blijkt of de gekozen voorbeelden in het betoog passen of elders geplaatst moeten worden. Deze verantwoordelijkheid rust derhalve op appellante, niet op haar begeleidster. Het College van Beroep voor de Examens geeft te kennen dat de wet hem niet toestaat een oordeel te geven over de vraag of de beoordeling van de essays inhoudelijk juist is. De besluitvorming van verweerster over de wijze waarop deze beoordeling tot stand is gekomen, wordt derhalve marginaal getoetst. Het College van Beroep voor de Examens is van oordeel dat de werkwijze van verweerster zorgvuldig is geweest. Appellante heeft de kans gekregen het essay over klankverschuiving te verbeteren buiten de reguliere herkansingsmogelijkheid. Verweerster heeft voorts, hoewel daar formeel geen aanleiding toe bestond, een onafhankelijke lezer ingeschakeld die beide essays heeft beoordeeld. Deze onafhankelijke lezer heeft naar het oordeel van verweerster voldoende kwaliteiten om bacheloressays binnen zijn/haar studiegebied te kunnen beoordelen en appellante heeft niet aannemelijk gemaakt dat de onafhankelijke lezer daartoe niet in staat was. Het College verklaart het beroep ongegrond.

2 maart 2010	2010/09/318
Appellant:	student Y.
Verweerster:	examencommissie Marketing
Trefwoorden:	geldigheidsduur tentamens

Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerster om de geldigheid van de studieresultaten van appellant slechts te verlengen, als appellant de openstaande verplichtingen tijdig en in voorgeschreven volgorde zou afronden. Appellant is in januari 2006 met zijn masteropleiding Marketing begonnen na het traject premaster te hebben afgerond. Appellant heeft zijn studie onderbroken in het jaar 2007-2008. Na een jaar onderbreking heeft appellant in augustus 2008 te kennen gegeven de opleiding te willen voortzetten. Verweerster heeft appellant daarop meegedeeld dat de studieresultaten die hij tot dan toe had behaald, waren verlopen. Appellant stelt dat hem in 2007, voordat hij zijn studie een jaar onderbrak, door verweerster is toegezegd dat de geldigheid van zijn studieresultaten zou worden verlengd. Verweerster geeft te kennen dat dit onjuist is. Er is wel een verzoek door appellant ingediend, maar dit is niet meer behandeld, toen bleek dat appellant de opleiding had verlaten. Behandeling van het verzoek is achterwege gebleven, omdat appellant geen gehoor heeft gegeven aan het verzoek van verweerster om duidelijkheid over zijn intenties te verschaffen. Appellant verzoekt in augustus 2008 verweerster opnieuw om de geldigheidsduur van zijn studieresultaten te verlengen, zodat hij zijn opleiding kan voortzetten. Het verzoek wordt door verweerster afgewezen. Appellant herhaalt zijn verzoek in oktober 2008. Dit verzoek is niet in behandeling genomen, vanwege de wijze waarop het verzoek was geformuleerd. Tot slot vraagt appellant in december 2008 opnieuw om zijn opleiding te kunnen voortzetten. Dit verzoek is gehonoreerd. Reden daarvoor is dat appellant in zijn laatste verzoek heeft vermeld dat zijn studievertraging was te wijten aan persoonlijke omstandigheden. De geldigheid van de studieresultaten wordt verlengd tot 31 augustus 2009. Appellant verzoekt vervolgens in januari 2009 verweerster de tentamens Consumer Marketing en Marketing Strategy op andere wijze te mogen afleggen dan voorgeschreven, omdat inmiddels de tentamenmogelijkheden van oktober en december 2008 waren gepasseerd. Verweerster heeft in haar beslissing van 28 januari 2009 een mondeling tentamen Consumer Marketing toegestaan, gebaseerd op de studiestof van 2007-2008. Tevens diende appellant zijn thesis voor 1 september 2009 te hebben afgerond. In het daaropvolgende studiejaar zou appellant dan het laatste onderdeel Marketing Strategy kunnen afronden. Slaagde appellant hierin, dan zou verweerster de geldigheidsduur van de studieresultaten verlengen tot 1 november 2009. Appellant zou dan tevens tot 1 november 2009 de gelegenheid hebben het laatste tentamen af te ronden. Appellant gaat niet akkoord met het aanbod van verweerster. Hij stelt dat hij geen onderwijs heeft gevolgd in het studiejaar 2007-2008, zodat hij in korte tijd te veel nieuwe stof voor het onderdeel Consumer Marketing moeten bestuderen. Hij vraagt om een studieplanning, voordat hij zich weer inschrijft.

Verder beklagt hij zich dat het voorstel van verweerster ertoe leidt dat hij zich opnieuw moet inschrijven voor de opleiding in het studiejaar 2009-2010. Verweerster handhaaft haar standpunt, maar appellante wordt in de gelegenheid gesteld om het tentamen Consumer Marketing af te leggen op basis van studiestof van 2006-2007 in plaats van die van 2007-2008. Appellante volhardt nadien in zijn verzoeken, maar verweerster blijft de eerder gegeven antwoorden herhalen. Het College van Beroep voor de Examens constateert dat verweerster verregaand tegemoet is gekomen aan de verzoeken van appellante om de geldigheidsduur van behaalde masterresultaten te verlengen en om hem de gelegenheid te geven de tentamens Consumer Marketing en Marketing Strategy op andere dan op de voorgeschreven wijze te herkansen. Door af te zien van de geboden mogelijkheden, draagt appellante zelf het risico van verdere studieovertraging. Het College ziet geen aanleiding om appellante verder tegemoet te komen dan reeds door verweerster is gedaan. Het College verklaart het beroep ongegrond.

2 maart 2010 2010/10/319
Appellante: studente B.
Verweerster: examencommissie Sociale Wetenschappen
Trefwoorden: beoordeling, arbitrage

Het beroep is gericht tegen de fictieve weigering van verweerster om een besluit te nemen zoals bepaald in de uitspraak van het College van 25 november 2008, nummer 2008/17/278. Deze uitspraak heeft ertoe geleid dat appellante en verweerster zijn overeengekomen wie als arbiter zou optreden om het geschil tussen partijen te beslechten. Appellante heeft vervolgens aan het College van Beroep voor de Examens gevraagd na te gaan of het advies van de arbiter voldoet aan de opdracht, zoals omschreven in de uitspraak van 25 november 2008. Het College heeft appellante geantwoord dat het daartoe niet zou overgaan. Het is immers niet de taak van het College om toe te zien op de wijze waarop aan die uitspraak uitvoering is gegeven. Het College heeft appellante er wel op gewezen dat het advies tot een nieuwe beoordeling zal leiden, hetzij na het aanpassen van onderhavig werkstuk, hetzij – indien appellante niet overgaat tot aanpassing van het werkstuk – van de al eerder beoordeelde tekst. Appellante kan tegen deze beoordeling opnieuw beroep aantekenen. Alleen op die wijze kan het College zich uitspreken over de gevolgde procedure. Appellante stelt dat door verweerster niet wordt voldaan aan hetgeen door het College is gesteld in de uitspraak van 25 november 2008. Het onderzoek van de arbiter is gebaseerd op foutieve aannames. Bovendien heeft verweerster de door het College gestelde termijn voor afhandeling van het geschil ruimschoots overschreden.

Verweerster ziet het beroep van appellante als een vordering tot het toekennen van een voldoende voor haar scriptie zonder dat ze in de scriptie wijzigingen heeft aangebracht. Daarmee is naar de mening van verweerster een einde gekomen aan de procedure die appellante is begonnen. De situatie is immers niet veranderd, waarmee de beoordeling van de scriptie vaststaat. Verweerster wijst er op dat de beoordeling aan de examinator is en niet aan verweerster. Verder stelt verweerster dat een beoordeling gebaseerd wordt op het eindresultaat, niet op de geleverde inspanningen. Appellante heeft naar de mening van verweerster sinds augustus 2007 de gelegenheid gehad haar scriptie zo aan te passen dat een voldoende gegeven had kunnen worden. Het College overweegt dat de door verweerster voorgestelde arbiter is aanvaard door appellante. Het advies van de arbiter houdt, anders dan appellante stelt, naar het oordeel van het College wel rekening met de voorgeschiedenis bij het tot stand komen van de scriptie van appellante. De arbiter heeft ook aangeboden er op toe te zien dat de voorgeschiedenis wordt meegewogen bij de beoordeling van de herschreven scriptie.

Uit de beschrijving die de arbiter van het geschil geeft, blijkt dat de stap die appellante heeft gezet nadat de eerste beoordelaar haar scriptie met een onvoldoende had gewaardeerd, om een derde beoordelaar te eisen, is ingegeven door haar wens haar studie snel af te ronden. Alleen zo kon zij nog binnen het doctoraalprogramma afstuderen. Daardoor heeft naar het oordeel van de arbiter de

gebruikelijke procedure, waarbij begeleider, beoordelaar en student overleggen hoe de scriptie kan worden aangepast, waardoor alsnog een voldoende zou kunnen worden verkregen, niet plaatsgevonden. Het geschil is volgens de arbiter hierdoor ontstaan. Het College bevestigt de opvatting van verweerster dat noch de arbiter, noch verweerster zelf, doch de examinerator bevoegd is een beoordeling van de scriptie te geven. Verweerster heeft van haar kant niet tijdig de vereiste stappen in de procedure gezet, ondanks duidelijke instructies daartoe van het College. Evenmin heeft verweerster bewerkstelligd dat een nieuwe beoordeling zou worden gegeven van de niet-herschreven scriptie, zoals was voorgeschreven. Dit mag een overbodige actie lijken, hierdoor ontbreekt een voor beroep vatbaar besluit, hetgeen voor appellante tot onduidelijkheid heeft geleid. Daarmee heeft verweerster de rechtsgang bemoeilijkt. Het advies van de arbiter is alleszins redelijk. Het College verklaart het beroep ongegrond.

<i>16 maart 2010</i>	<i>2010/11/320</i>
Appellant:	student H.
Verweerster:	examencommissie Tandheelkunde
Trefwoorden:	toegang tot onderwijs, maatregel, tentamenvoorziening, professioneel gedrag, geldigheidsduur tentamens, voorlopige voorziening

Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerster om appellant geen toegang te verlenen tot het onderwijs. Tevens wordt een voorlopige voorziening gevraagd.

Aan appellant is in 2007 een maatregel opgelegd. Als gevolg daarvan heeft hij in het studiejaar 2007-2008 geen onderwijs kunnen volgen of tentamens afleggen. Met ingang van 1 september 2008 kon appellant zich opnieuw voor het onderwijs inschrijven. Voor het afronden van zijn bacheloropleiding staan voor appellant nog twee onderdelen open: de zogeheten brugtoets (het vormen van een prothese) en het studieonderdeel Professioneel Gedrag. Door verweerster is aan appellant te kennen gegeven dat er binnen de faculteit geen mogelijkheid is om het onderdeel Professioneel Gedrag te herkansen. Appellant wordt geadviseerd voor het verbeteren van zijn gedrag elders deskundige hulp in te roepen. Appellant heeft onweersproken verklaard dat hij al in behandeling was. Verweerster ziet – ondanks opdracht daartoe van het College van Beroep voor de Examens – geen mogelijkheid om voor appellant een hertentamen af te nemen van het onderdeel Professioneel Gedrag. De Onderwijs- en examenregeling van de opleiding voorziet daar niet in.

In december 2008 zijn partijen overeengekomen dat voor hernieuwde toelating tot het onderwijs een schriftelijke verklaring van de behandelend psycholoog nodig is, waaruit blijkt dat appellant daadwerkelijk onder behandeling is, dat hij voldoende in staat is tot reflectie op zijn daden en uitlatingen, dat hij voor zijn eigen handelen verantwoordelijkheid neemt en dat appellant zijn patiënten correct zal behandelen. Daarna zal appellant de gelegenheid krijgen om de brugtoets opnieuw af te leggen. Voor herkansing van het onderdeel Professioneel Gedrag zal een apart traject ontwikkeld worden door verweerster.

Appellant heeft aan verweerster in maart 2009 een verklaring overgelegd van zijn behandelend psycholoog. Deze verklaart daarin geen inhoudelijke mededelingen over de behandeling van appellant te kunnen verstrekken. Appellant levert vervolgens een beoordeling aan van een andere psycholoog die hem niet zelf behandelt. Verweerster vraagt eind april 2009 schriftelijk aan de psycholoog die de beoordeling heeft afgegeven om nadere inlichtingen te verstrekken. Noch schriftelijk, noch op andere wijze blijkt de psycholoog echter bereikbaar. Ook appellant kan de psycholoog niet meer bereiken.

Verweerster wijst het nieuwe verzoek om toelating tot het onderwijs af op 2 maart 2010, omdat door appellant niet is voldaan aan de overeenkomst die partijen hebben getroffen.

Buiten het kader van de zitting en ter nadere uitvoering van de overeenkomst die tussen partijen was gesloten komen partijen overeen dat appellant aan verweerster zal laten weten of de behandelend psycholoog bereid is een beoordeling op te maken en te verstrekken aan verweerster.

Tevens zal appelland nog deze week de brief van de behandelend psycholoog toesturen aan verweerster, waarin deze zich bereid verklaart duidelijkheid over de diagnose van appelland te verschaffen. Partijen zullen binnen een maand gezamenlijk over de voortgang rapporteren aan de Voorzitter door tussenkomst van het secretariaat van het College van Beroep voor de Examens. Appelland zal hiertoe telkens het initiatief nemen.

Ten aanzien van de verlenging van de geldigheidsduur van de studieresultaten zal verweerster nog een besluit nemen op grond van de motivering die appelland zal aanvoeren. Indien partijen op deze wijze een modus hebben gevonden, zal appelland de resterende onderdelen van zijn bacheloropleiding kunnen afronden. In dit verband wijst de Voorzitter er nog eens op dat aan het onderdeel Professioneel Gedrag een studiepunt is verbonden. Zonder dit studiepunt kan de bacheloropleiding niet worden afgerond. Dit onderdeel voldoet echter niet aan de eisen die worden gesteld aan onderdelen van het curriculum, doordat de mogelijkheid tot herkansing ontbreekt. De juridische grondslag voor het onthouden van een studiepunt voor professioneel gedrag ontbreekt derhalve. Met betrekking tot de ontvankelijkheid overweegt de Voorzitter dat naar zijn aard een verzoek tot het deelnemen aan het onderwijs een spoedeisend karakter kan dragen. Nu evenwel appelland in de periode volgend op de zitting van het College van 16 december 2008 weliswaar in februari 2009 een verklaring van een psycholoog heeft overgelegd maar vervolgens, na een brief van zijn raadsman van 30 maart 2009, de zaak gedurende een lange tijd heeft laten rusten, rijst ten aanzien van de spoedeisendheid in dit concrete geval twijfel. Appelland heeft ter zitting toegezegd op korte termijn een verklaring van zijn behandelend psycholoog aan verweerster toe te zullen sturen. Tevens zal appelland aan zijn therapeut vragen een beoordeling op te stellen, zoals bepaald in de overeenkomst tussen partijen. Door aanvaarding van deze afspraak is de grond onder het mogelijk spoedeisende karakter van het beroepschrift van appelland vervallen.

De regeling m.b.t. de toegang tot het onderwijs is van openbare orde en een overeenkomst tussen partijen kan daaraan derhalve niet afdoen. Dit betekent dat het verzoek van appelland tot toelating tot het onderwijs dient te worden toegewezen.

De Voorzitter van het College van Beroep voor de Examens bepaalt:

1. dat hem van het spoedeisend karakter van het beroep van appelland niet is gebleken nu de benodigde informatie alsnog door appelland aan verweerster zal worden verstrekt. Daarmee is het verzoek een voorlopige voorziening te treffen ongegrond;
2. dat appelland toegang tot het onderwijs echter niet kan worden onthouden door verweerster, nu appelland, zoals door hem onweersproken is gesteld, aan de inschrijfbepalingen heeft voldaan;
3. dat ten aanzien van het verzoek de geldigheidsduur van de studieresultaten te verlengen het beroep niet-ontvankelijk is, nu het desbetreffende verzoek aan verweerster nog in behandeling genomen moet worden. Daartoe zal appelland eerst de gronden aanvullen;
4. dat ten aanzien van het verzoek om appelland te laten afstuderen op grond van het curriculum waarmee hij de opleiding is begonnen, het verzoek niet-ontvankelijk is, omdat het desbetreffende verzoek eerst nog door appelland aan verweerster voorgelegd moet worden.

26 maart 2010

2010/12/321

Appelland:

studente B.

Verweerster:

examencommissie bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid

Trefwoorden:

beoordeling, termijnoverschrijding

Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerster dat een niet ingevuld antwoord niet wordt beoordeeld en wordt meegewogen in de eindbeoordeling van het tentamen theoretische criminologie.

De Voorzitter overweegt dat het beroepschrift niet tijdig is ingediend, en dat appelland geen steekhoudende argumenten heeft aangevoerd voor het overschrijden van de beroepstermijn. Het beroep is niet-ontvankelijk.

<i>1 april 2010</i>	<i>2010/13/322</i>
Appellante:	student B.
Verweester:	examencommissie Geneeskunde
Trefwoorden:	tentamenvoorziening, persoonlijke omstandigheden, einde doctoraalopleiding

Het beroep is gericht tegen het besluit van verweester om geen extra herkansingen aan te bieden voor nog niet behaalde tentamenonderdelen.

Appellante is ervan op de hoogte dat één extra herkansing slechts wordt toegestaan als de student alle overige onderdelen heeft behaald. Zij wenst nu in aanmerking te komen voor extra herkansingen en voert aan dat er sprake is geweest van ernstige persoonlijke omstandigheden, waardoor er voldoende grond is af te wijken van de bepaling in de Regels en Richtlijnen (RR). Verweester wijst dit verzoek af, omdat meer dan één onderdeel nog niet is afgerond door appellante. Verweester twijfelt niet aan de ernst van de persoonlijke omstandigheden, maar merkt op dat deze de studievertraging onvoldoende verklaren. De periode waarin de persoonlijke omstandigheden zich voordeden, komt niet overeen met de periode waarin de door appellante genoemde tentamens afgelegd konden worden. Appellante licht haar omstandigheden toe. Door de genoemde omstandigheden zag appellante zich genoodzaakt gedurende enige tijd de opleiding te staken. In die periode is de opleiding drastisch gewijzigd door invoering van de bachelor-masterstructuur. Appellante heeft daardoor na haar terugkeer korter tijd gehad dan andere studenten om de opleiding volgens het doctoraalsysteem af te ronden. Een overstap naar de bachelor-masterstructuur was weliswaar mogelijk, maar appellante heeft daarover informatie gekregen die tegenstrijdig was.

Verweester bestrijdt in haar verweerschrift van 19 maart 2010 de stellingen van appellante. De verandering van het onderwijsprogramma is voortdurend en nadrukkelijk onder de aandacht van de studenten gebracht. Studenten die om welke reden dan ook te kort tijd leken te hebben om af te studeren in het doctoraalsysteem, kregen de gelegenheid om op gunstige voorwaarden over te stappen naar de bachelor-masterstructuur. Dat is ook appellante aangeraden. Anders dan appellante stelt, staan er inmiddels 11 onderdelen geboekt als niet afgerond. Dit komt doordat behaalde studieonderdelen van zes jaar en ouder hun geldigheid hebben verloren. Verweester heeft appellante aangeboden zes van de 11 onderdelen opnieuw te toetsen in een 'verzameltoets'. Er zouden dan slechts vijf onderdelen resteren waarvoor appellante een hertentamen moet afleggen.

Het College van Beroep voor de Examens stelt vast dat het honoreren van het verzoek van appellante – hoe begrijpelijk ook – tot een reeks van uitzonderingen op bestaande regelgeving leidt. Daarmee is het niveau van de opleiding niet gediend. Appellante heeft belang bij tijdig afstuderen binnen een haar bekend opleidingsysteem. Daarvoor zullen echter in dit geval vele regels gebroken moeten worden. De rechtvaardiging daarvoor ontbreekt. De Regels en Richtlijnen staan niet meer dan één extra herkansing toe, als de student aan alle overige verplichtingen heeft voldaan om af te studeren. Met verweester is het College van Beroep voor de Examens onvoldoende overtuigd dat de studievertraging uitsluitend en alleen aan de bijzondere omstandigheden heeft gelegen. Verder stelt het College vast dat verweester herhaaldelijk een aanbod heeft gedaan waardoor appellante in redelijke mate tegemoet werd gekomen. Appellante heeft daar geen gebruik van gemaakt. Het College van Beroep voor de Examens stelt vast dat de beslissing van verweester om het verzoek van appellante niet te honoreren, maar wel een aangepast programma aan te bieden, niet onredelijk is, mede ook omdat de doctoraalopleiding curriculum '91 geaccrediteerd is tot 31 augustus 2010, waardoor verweester beperkt is in de mogelijkheden die zij kan aanbieden. De afweging van de belangen van enerzijds appellante en anderzijds de opleiding heeft geleid tot een evenwichtige beslissing

die in voldoende mate rekening houdt met de belangen van beide partijen. Het College verklaart het beroep ongegrond.

1 april 2010 2010/14/323
Appellanten: studente K. en studente Ö.
Verweerster: examencommissie Rechtsgeleerdheid
Trefwoorden: fraude, maatregel

De beroepen zijn gericht tegen besluiten van verweerster om appellanten een maatregel op te leggen wegens fraude. Appellanten hebben op 29 oktober 2009 het tentamen Sociaal Recht afgelegd. Verweerster heeft vervolgens geconstateerd dat de beantwoording van bepaalde onderdelen van het tentamen bij beide appellanten nagenoeg woordelijk overeenkomt. Voorts is vastgesteld dat in het tentamen van appellante K. een los vel papier zat met haar naam en studentnummer, maar geschreven in een ander handschrift dan de rest van het tentamen. De handschriften van partijen zijn door een onafhankelijke grafoloog beoordeeld. Deze heeft geconstateerd dat het handschrift op het losse vel papier van appellante Ö. is. Appellanten tekenen beroep aan tegen de beoordeling van het tentamen met het cijfer 0 en het uitsluiten van alle tentamens van de faculteit der Rechtsgeleerdheid gedurende een jaar. Deze maatregel achten appellanten disproportioneel, omdat er sprake is van verzachtende omstandigheden. Verweerster heeft het appellanten kwalijk genomen dat zij niet in een eerder stadium bekend hebben fraude te hebben gepleegd. Zij konden naar eigen zeggen echter niet eerder bekennen, omdat ze daarmee hun medepleger in diskrediet zouden brengen.

Voorts erkennen appellanten ter zitting dat verweerster erop heeft gewezen dat bekennen van de fraude 'meegewogen' zou worden bij het vaststellen van de maatregel. Dat werd eerder in het beroepschrift ontkend. Tot slot is nog van belang dat appellanten niet eerder een bekentenis hebben afgelegd, omdat zij zich schamen over het gebeurde. Het valt appellanten op dat verweerster wel verzwarende omstandigheden heeft laten meewegen bij het bepalen van de op te leggen maatregel, maar niet de verzachtende. Zo heeft appellante Ö. geen voordeel van de gepleegde fraude. Voor appellante K. is dat anders. Zij wilde het vak Sociaal Recht afronden, omdat zij daarmee voldoende studiepunten zou hebben behaald om deel te kunnen nemen aan de pleitoefening. Dit verschil in belang is door verweerster niet meegewogen in haar beslissing. Verweerster bestrijdt in haar verweerschrift de stellingen van appellanten. Verweerster acht de opgelegde maatregel terecht, gezien de ernst van het gepleegde feit en de herhaalde ontkenning door appellanten, ondanks de ingebrachte bewijsstukken. Zowel de pleger als degene die gelegenheid geeft tot plegen van fraude ('fraude plegen in vereniging') is strafbaar ingevolge het Examenreglement van de faculteit der Rechtsgeleerdheid.

Het College van Beroep voor de Examens beoordeelt of de maatregel, opgelegd door verweerster, in het licht van de haar toekomende discretionaire bevoegdheid, in redelijkheid genomen kon worden. Het College stelt vast dat de verzachtende omstandigheden waarop appellanten zich beroepen, onvoldoende gewicht hebben om de redelijkheid van de maatregel te betwisten. Appellanten hebben zelf al erkend dat verweerster aan appellanten duidelijk heeft gemaakt dat het direct bekennen van de fraude zou worden meegewogen bij de beslissing welke maatregel opgelegd zou worden. Daarmee is de grond onder dit argument vervallen.

Een toegekende beoordeling kan als zodanig niet worden betwist. Tegen de argumentatie om tot die beoordeling te komen, kan wel beroep worden aangetekend. Uit voorgaande blijkt echter reeds dat in dit geval het beroep geen doel treft. Uit de hoorzitting is voorts onweersproken gebleken dat toekenning van het cijfer 0 mogelijk is, daar het Examenreglement daarin voorziet. Het College verklaart de beroepen ongegrond.

10 mei 2010 2010/15/324
Appellant: student G.
Verweerder: examiner D.
Trefwoorden: beoordeling, termijnoverschrijding

Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerder om appellant het cijfer 4.0 toe te kennen voor het onderdeel Attitude, onderdeel van de eindschrijving van de masteropleiding Environment and Resource management.

De Voorzitter stelt vast dat het beroepschrift niet tijdig is ingediend, en dat appellant geen steekhoudende argumenten heeft aangevoerd voor het overschrijden van de beroepstermijn. De Voorzitter verklaart het beroep kennelijk niet ontvankelijk.

10 mei 2010 2010/16/325
Opposante: studente B.
Verweerder: Voorzitter College van Beroep voor de Examens
Trefwoorden: Beroepsclausule, termijnoverschrijding

Opposante heeft verzet ingesteld tegen de uitspraak van de Voorzitter (2010/12/321) om het beroep van opposante tegen de beoordeling van het tentamen Theoretische Criminologie niet-ontvankelijk te verklaren, omdat het niet tijdig was ingediend.

Opposante voert aan dat de beslissing van de examencommissie van januari 2010 geen beroepsclausule bevatte. Zij wist bovendien niet op andere gronden dat ze beroep kon aantekenen tegen deze beslissing bij het College van Beroep voor de Examens.

Het College van Beroep voor de Examens heeft vastgesteld dat bij de beslissing van de examencommissie van januari 2010 geen beroepsclausule is vermeld. De overschrijding van de termijn voor het indienen van een beroepschrift kan opposante daarom niet worden aangerekend, nu zij binnen een redelijke termijn beroep heeft ingesteld, nadat haar de wijziging van het curriculum van de opleiding bekend is geworden, alsmede welke consequenties dit voor haar kan hebben. Het College verklaart het verzet gegrond en daarmee het beroep ontvankelijk. Het beroep later inhoudelijk door het College behandeld. Zie uitspraak 2010/21/330.

10 mei 2010 2010/17/326
Appellante: studente T.
Verweerder: examencommissie Econometrie en operationele research
Trefwoorden: geldigheidsduur tentamens, persoonlijke omstandigheden

Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerder om de geldigheid van de studieresultaten van het eerste jaar niet te verlengen.

Appellante is derdejaars studente Econometrie. Zij heeft niet binnen de termijn van twee jaar alle onderdelen van het eerste studiejaar afgerond. Volgens de regels van verweerder leidt dat ertoe dat alle resultaten hun geldigheid verliezen. De geldigheid van de resultaten kan alleen in stand blijven als de betreffende student aantoonbaar dat de onderdelen van het eerste jaar niet tijdig afgerond konden worden, omdat er sprake is van persoonlijke omstandigheden die dit verhinderden.

Als persoonlijke omstandigheden geeft appellante aan dat haar ouders beiden langdurig ziek zijn geweest in de periode van oktober 2007 (direct na aanvang van haar studie) tot september 2009. Als enig kind heeft appellante het huishouden draaiende gehouden. Desondanks heeft appellante 45 EC behaald aan eerstejaarsvakken. Bovendien heeft zij enkele tweedejaarsvakken afgerond. Verweerder wijst het verzoek af, omdat appellante sinds september 2009 geen druk meer ervaart van de bijzondere familieomstandigheden en desalniettemin in de periode van september 2009 tot april 2010 weinig studieresultaten heeft gehaald. Volgens de geldende bepalingen zijn inmiddels de studiepunten uit het eerste jaar van appellante vervallen. De 3 EC die appellante als resultaat

uit het tweede studiejaar heeft behaald, zullen vervallen worden verklaard, omdat appellante niet voldeed aan de toelatingseis voor het afleggen van tweedejaarstentamens. Overigens is verweerster van mening dat de bijzondere familieomstandigheden niet van dien aard waren dat appellante geen redelijke studievoortgang had kunnen maken en wel zodanig dat zij in twee jaar het eerstejaarsprogramma had kunnen afronden.

Doordat appellante niet ter zitting is verschenen, noch werd vertegenwoordigd door haar advocaat, heeft het College ter zitting niet aan appellante of haar advocaat kunnen vragen of, en zo ja, wanneer, appellante de bijzondere familieomstandigheden waarop zij nu een beroep doet, tijdig heeft gemeld bij een van de studentendecanen. Deze informatie is evenmin uit de stukken te halen. Wel heeft het College kunnen vaststellen dat iedere student jaarlijks een bericht van de studentendecanen ontvangt, waarin er nadrukkelijk op wordt gewezen dat bijzondere omstandigheden die tot studievertraging kunnen leiden binnen twee maanden gemeld moeten worden. Voorts staat vast dat verweerster tweedejaarsstudenten die hun eerstejaarsprogramma nog niet hadden afgerond in februari een dergelijk bericht heeft gestuurd. Het College acht het, gelet op het voorgaande, derhalve redelijk te veronderstellen dat geen melding van de bijzondere omstandigheden is gedaan.

De door appellante naar voren gebrachte bijzondere familieomstandigheden hebben betrekking op de studie jaren 2007-2008 en 2008-2009. Deze omstandigheden doen zich, zo kan uit het beroepschrift worden opgemaakt, in het huidige studiejaar (2009-2010) niet meer voor. Desalniettemin is ook in het huidige studiejaar geen sprake van voldoende studievoortgang. Dit rechtvaardigt de vaststelling dat de door appellante gestelde familieomstandigheden geen substantiële invloed op de studievoortgang van appellante hebben gehad. Het College verklaart het beroep ongegrond.

25 mei 2010

2010/18/327

Appellant:

student H.

Verweerster:

examencommissie Tandheelkunde

Trefwoorden:

geldigheidsduur tentamens, toegang tot onderwijs, tentamenvoorziening, professioneel gedrag

Het beroep is gericht tegen de beslissing van verweerster om de geldigheid van studieresultaten niet te verlengen. Appellant heeft onlangs geconstateerd dat de geldigheid van zijn studieresultaten binnenkort zal verlopen. Tevens is appellant gebleken dat op 1 september 2010 een ander curriculum zal worden aangeboden dan hij heeft gevolgd. Hij wijst er daarbij op dat verweerster een belangrijk aandeel in de studievertraging van appellant heeft, omdat verweerster appellant de toegang tot het onderwijs weigert sinds appellant weer gerechtigd is het onderwijs bij te wonen, te weten vanaf september 2008. Het gaat dan in het bijzonder om een herkansing voor het onderdeel brugtoets. Verder verwijt appellant verweerster geen gehoor te hebben gegeven aan een eerdere uitspraak van het College van Beroep voor de Examens door hem geen alternatief traject aan te bieden om het onderdeel Professioneel Gedrag af te ronden.

Verweerster heeft het verzoek van appellant afgewezen, omdat partijen bij overeenkomst in december 2008 hebben bepaald dat appellant zorg zal dragen voor een verklaring van zijn behandelend psycholoog, waaruit blijkt dat appellant in staat is tot zelfreflectie en verantwoordelijk handelen. Vervolgens zouden partijen nadere afspraken maken hoe appellant kan voldoen aan de laatste verplichtingen van zijn bacheloropleiding. Noch de behandelend psycholoog, noch een andere psycholoog is echter bereid gebleken een dergelijke verklaring af te geven. De verklaring die appellant wel heeft overgelegd, kon niet worden geverifieerd, omdat de betreffende psycholoog onbereikbaar bleek, zowel voor verweerster als voor appellant.

Verweerster is niet bereid zelf een psycholoog aan te wijzen. Dat blijft een opdracht aan appellant. Een verklaring van een psycholoog wordt beslist noodzakelijk geacht, omdat verweerster zeker wil zijn dat appellant vertrouwd kan worden in relatie tot patiënten, studenten

en medewerkers

Appellant begrijpt dat verweerster vasthoudt aan de eis dat een verklaring van een psycholoog nodig is.

Hij is bereid zich te onderwerpen aan een onderzoek door een psycholoog die door verweerster wordt aangewezen. Daarmee zal de objectiviteit van de verklaring van de psycholoog gediend zijn. Op grond van die verklaring wordt het dan mogelijk de geldigheid van de studieresultaten te verlengen, toegang tot het onderwijs te realiseren en kan op alternatieve wijze het onderdeel Professioneel Gedrag worden afgerond. Appellant stelt dat hij heeft voldaan aan de eis een verklaring van een psycholoog over te leggen. Dat verweerster geen contact heeft kunnen leggen met de betrokken psycholoog voor nadere toelichting, is niet aan hem te wijten. Appellant wijst er op dat hij niet op de hoogte was van de beperkte geldigheidsduur van studieresultaten. Hij heeft dat pas in februari 2010 begrepen. Evenmin heeft hij zich gerealiseerd dat een beroep op persoonlijke omstandigheden de verjaring had kunnen stuiten, mits de bijzondere omstandigheden voldoende aangetoond konden worden. Door persoonlijke omstandigheden heeft appellant een jaar zijn pogingen gestaakt om weer met de opleiding te beginnen. Verweerster geeft te kennen dat de beperkte geldigheid van studieresultaten staat vermeld in de Onderwijs- en examenregeling. Volgens art. 5.8 vervalt de geldigheid van studieresultaten vier jaar na het jaar waarin de resultaten behaald zijn. Verder merkt verweerster op dat appellant de toegang tot het onderwijs niet wordt onthouden. Maar voor toegang tot de twee resterende vakken is eerst een verklaring van een psycholoog nodig, zoals eerder met appellant overeengekomen.

Het College overweegt dat van een student verwacht mag worden dat hij zich op de hoogte stelt van de regelingen die betrekking hebben op zijn opleiding. Dat geldt derhalve ook voor appellant. Hij had kennis behoren te nemen van de Onderwijs- en examenregeling, waaruit onder meer de geldigheidsduur van de studieresultaten blijkt. Het College stelt vast dat de studievertraging van appellant deels hem te verwijten valt en deels verweerster. Appellant heeft een jaar stil gezeten. Deze studievertraging kan verweerster bezwaarlijk verweten worden. Verweerster kan echter wel verweten worden dat in de periode september 2008 tot en met december 2008 geen onderwijs kon worden gevolgd door appellant. De geldigheidsduur van de studieresultaten dient derhalve met minimaal vier maanden verlengd te worden. Gezien de discussie tijdens de zitting stelt het College vast dat tussen partijen een overeenkomst is aangegaan met betrekking tot het traject professioneel gedrag die eerst door appellant moet worden nagekomen. Het College is niet bevoegd een uitspraak te doen inzake de uitvoering van deze overeenkomst. Met betrekking tot het onderdeel brugtoets stelt het College vast dat appellant de toegang tot het onderwijs niet kan worden onthouden door verweerster, omdat appellant aan de inschrijfbepalingen heeft voldaan. Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden beslissing, en bepaalt dat verweerster binnen drie weken een nieuwe beslissing dient te nemen met inachtneming van de overwegingen van het College.

25 mei 2010

2010/19/328

Appellant:

student S.

Verweerster:

examencommissie Bewegingswetenschappen

Trefwoorden:

tentamenvoorziening

Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerster om geen extra herkansing tot te staan voor het onderdeel Spierfysiologie. Dit is het laatste onderdeel van het bachelorexamen Bewegingswetenschappen dat appellant nog moet afleggen. Wordt hem deze extra kans niet gegund, dan zal appellant zich ook volgend studiejaar weer voor de opleiding moeten inschrijven. Hij kan dan pas in het studiejaar 2011-2012 beginnen aan zijn masteropleiding aan de Universiteit Utrecht. Aan de overige verplichtingen voor het bachelorexamen heeft appellant inmiddels voldaan. Verweerster heeft het verzoek van appellant afgewezen. Extra tentamenkansen worden alleen gegeven als er sprake is van bijzondere omstandigheden bij de betrokken student. Bij

appellant is daarvan geen sprake. Verweerster vreest dat het toestaan van een extra tentamen, zonder dat er sprake is van een bijzondere omstandigheid, precedentwerking kan hebben. Het College overweegt dat de regelingen die verweerster hanteert, toestaan dat een extra kans wordt geboden indien betrokkene aantoont dat er sprake is geweest van bijzondere omstandigheden. In het geval van appellant is daar echter geen sprake van. Verweerster heeft derhalve over het verzoek van appellant geoordeeld als voortvloeit uit de regelingen. Het College verklaart het beroep ongegrond.

24 juni 2010 2010/20/329
Opposant: student G.
Verweerder: Voorzitter van het College van Beroep voor de Examens
Trefwoorden: beoordeling, termijnoverschrijding, beroepsclausule

Het verzet is gericht tegen het besluit van de Voorzitter om het beroep van opposant tegen de beoordeling van de masterscriptie niet-ontvankelijk te verklaren (uitspraak 2010/15/324). Opposant heeft beroep aangetekend tegen de beoordeling van zijn scriptie. De beoordeling zou niet op de juiste wijze tot stand zijn gekomen, omdat een van de examinatoren hem voor het onderdeel Attitude een 4 heeft toegekend. De reden daarvoor is een conflict met de betreffende examiner. Opposant had de examiner, de tweede beoordelaar, verzocht zich terug te trekken als beoordelaar, omdat deze te kennen had gegeven niet deskundig te zijn op het terrein waarover het kernhoofdstuk van de scriptie gaat. De Voorzitter van het College van Beroep voor de Examens heeft opposant verzocht aan te tonen waarom hij niet in de gelegenheid was tijdig zijn beroepschrift in te dienen. Opposant stelt dat hij zijn beroepschrift wel tijdig heeft gepost. Het College van Beroep voor de Examens heeft vastgesteld dat in de beroepsprocedure die op de website van de VU staat vermeld, niet is bepaald dat een indiener van het beroepschrift moet kunnen aantonen dat hij de stukken tijdig heeft gepost. Verder stelt het College vast dat opposant kennis van de regeling had, vanwege een eerdere procedure bij het College. Daar staat tegenover dat bij de beslissing van de examinatoren van 18 maart 2010 geen beroepsclausule is vermeld. De overschrijding van de termijn voor het indienen van een beroepschrift kan opposant daarom niet worden aangerekend, nu hij binnen een redelijke termijn beroep heeft ingesteld, nadat hij had begrepen dat zijn oorspronkelijke beroepschrift niet door het College was ontvangen. Het College verklaart het verzet gegrond en daarmee het beroep ontvankelijk. Het beroep is in januari 2011 door het College behandeld (uitspraak 2011/01/362).

26 augustus 2010 2010/21/330
Appellante: studente B.
Verweerder: examencommissie Rechtsgeleerdheid
Trefwoorden beoordeling

Appellante heeft op 5 november 2009 het tentamen Theoretische Criminologie afgelegd. Zij heeft zowel het antwoordblad als het blad met de tentamenvragen ingeleverd, zoals bij deze opleiding is voorgeschreven. Op het blad met de tentamenvragen had appellante aantekeningen gemaakt ter voorbereiding van haar antwoord op het antwoordblad. Appellante bleek het tentamen vervolgens niet te hebben gehaald, terwijl zij aan de hand van de antwoordvoorbeelden meende aan de norm voldaan te hebben voor een voldoende eindresultaat. Appellante heeft haar tentamen daarom ingezien en heeft toen geconstateerd dat zij item 39 op het antwoordblad niet had ingevuld, terwijl het correcte antwoord was omcirkeld op het vragenformulier. Appellante vraagt zich af waarom zij het vragenformulier (met het correcte antwoord) moest inleveren, als dat geen waarde heeft voor het bepalen van de uitslag van het tentamen. Verweerster wijst het verzoek af om het niet ingevulde antwoord goed te rekenen, ook al is het correcte antwoord op het vragenformulier omcirkeld. Daartoe verwijst verweerster naar de mededeling op het voorblad van het tentamen,

waar staat vermeld dat de 'schrappkaart' (= antwoordblad) moet worden ingeleverd, 'dit is je tentamen'. Verder is bepaald dat de student naast het tentamen de tentamenvragen moeten worden ingeleverd, voorzien van de naam van de student. Verweerster wijst er ten overvloede op dat ook het antwoord op vraag 9 niet is ingevuld, terwijl op het vragenformulier wel een cirkel is geplaatst door appellante.

Het College volgt de redenering van verweerster: het gaat hier om een multiplechoicetentamen dat geautomatiseerd wordt verwerkt om de uitslag te bepalen. Nergens is voorgeschreven dat er nog een aparte handmatige controle van de uitslag zou moeten plaatsvinden aan de hand van notities die geen deel uitmaken van het officiële antwoordblad. In de instructie op het tentamenvoorblad is duidelijk vermeld dat de schrappkaart (het antwoordblad) het 'tentamen' is dat moet worden ingeleverd en dat beoordeeld zal gaan worden. Het niet volledig invullen van het voorgeschreven antwoordblad is voor risico van appellante. Hieraan doet niet af dat ook het vragenformulier moest worden ingeleverd. Het College verklaart het beroep ongegrond.

26 augustus 2010 2010/22/331
Appellante: studente K.
Verweerster: examencommissie Rechtsgeleerdheid
Trefwoorden: vrijstelling

Het beroep is gericht tegen de beslissing van verweerster om geen vrijstelling te verlenen voor het vak Bedrijfseconomie B op grond van eerder bij een hogeschool behaalde resultaten. Appellante heeft documentatie verschaft over de door haar bestudeerde stof. Verweerster wenst echter het tentamen dat appellante over deze stof heeft gedaan in te zien. Appellante heeft getracht dat tentamen, afgelegd in 2005, te achterhalen, maar noch zichzelf, noch de hogeschool beschikt daar nog over. Bovendien is de docent, van wie appellante les had, niet meer werkzaam bij de hogeschool. De huidige hogeschooldocent heeft een eigen tentamen over de desbetreffende stof toegestuurd, maar appellante heeft te kennen gegeven dat zij dat tentamen niet relevant vindt. Zij heeft daarom aan verweerster laten weten dat het toegezonden tentamen niet overeenkomt met het door haar afgelegde tentamen. Verweerster verklaart de negatieve beslissing door er op te wijzen dat de toetsing op de universiteit verschilt van die op de hogeschool. Werd er op de hogeschool voornamelijk getoetst of de studenten de stof rekenkundig beheersen, op de universiteit zijn theoretische en juridische aspecten van de stof doorslaggevend.

Het College is niet bevoegd om te oordelen of het door appellante genoten onderwijs op de hogeschool een vrijstelling rechtvaardigt van de eis bij de opleiding die appellante nu volgt. Die toetsing is voorbehouden aan verweerster. Voorts stelt het College vast dat appellante geen informatie heeft ingebracht waaruit verweerster had kunnen afleiden dat de theoretische en juridische aspecten van het onderhavige vak in voldoende mate aan bod zijn gekomen. Het College verklaart het beroep ongegrond.

26 augustus 2010 2010/23/332
Appellanten: student D. en student W.
Verweerster: examencommissie Beleid, Communicatie en Organisatie
Trefwoorden: tentamenvoorziening, maatwerktraject

Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerster om het voorstel van appellanten tot verbreding van de onderzoeksvraag van de masterthesis niet te aanvaarden als vervangende opdracht voor afronding van het Onderzoekspracticum uit de premasteropleiding. Verweerster wijst het verzoek af, omdat appellanten met hun oplossing niet voldoen aan de vooropleidingseisen die worden gesteld aan toelating tot de masteropleiding. Zolang aan die eisen niet is voldaan, is afstuderen in de masteropleiding niet mogelijk. Verweerster stelt dat de gepresenteerde oplossing in feite neerkomt op het vrijstellen van de verplichting uit de

premasteropleiding om het Onderzoekspracticum met een voldoende af te ronden. Verweerster ziet echter geen grond voor een zodanige vrijstelling. Verder geeft verweerster aan bereid te zijn samen met appellanten een oplossing te vinden die voldoet aan de eindtermen van de opleiding. Appellanten verwijten verweerster gebrek aan redelijkheid en billijkheid bij het nemen van de bestreden beslissing. De door verweerster geopperde pars-pro-toto-oplossing is naar hun oordeel niets anders dan een vierde herkansing van het Onderzoekspracticum. Appellanten vragen zich verder af waarop de stelling van verweerster is gebaseerd dat de premasteropleiding eerst afgerond moet zijn voordat de mastergraad kan worden behaald. Bovendien stellen appellanten dat zij wel degelijk aan de eisen van de premaster zullen voldoen, door hun masterthesis uit te breiden met een extra onderdeel dat betrekking heeft op de eindtermen van het Onderzoekspracticum. Appellanten hebben deze oplossing niet vooraf voorgelegd aan verweerster, gezien de eerdere negatieve ervaringen. Appellanten zetten uiteen dat in 2007 de premasterstudenten in groepen van vier zijn ingedeeld in het kader van het vak Onderzoekspracticum. Alleen het afsluitende werkstuk dat onderdeel van het vak uitmaakte, is door appellanten niet behaald, ondanks verschillende pogingen daartoe. Inmiddels zijn alleen appellanten nog over van de groep die met deze opdracht is begonnen. Appellanten klagen over het gebrek aan feedback, waardoor zij onvoldoende inzicht kregen in de fouten die zij maken bij het Onderzoekspracticum. De voorstellen van appellanten om alsnog aan de eisen van het vak te voldoen, zijn door verweerster afgewezen. Appellanten hebben uit de uitspraak van het College gedaan op 1 december 2009 niet begrepen dat zij het initiatief moesten nemen om tot een oplossing te komen. Zij verwachtten dat juist van verweerster.

Verweerster geeft te kennen dat de redenen waarom de voorstellen van appellanten zijn afgewezen voldoende duidelijk zijn gemaakt in de correspondentie met appellanten. Dat appellanten geen vertrouwen meer hebben in verweerster, betreurt zij. Dat gebrek aan vertrouwen blijkt onder andere uit de weigering van appellanten om de uitnodiging van augustus voor een minnelijke schikking te aanvaarden. Toch heeft verweerster in de eerder met appellanten gevoerde gesprekken duidelijk gemaakt welke oplossingen denkbaar zijn. In januari 2010 is nog voorgesteld in februari het Onderzoekspracticum te herkansen of te kiezen voor de zogeheten pars-pro-toto-oplossing. Deze laatste zou beperkter zijn dan de eerder door de examinator voorgelegde invulling daarvan. De oplossing die appellanten nu hebben geponeerd via hun masterthesis is niet vooraf overlegd met verweerster.

Het College stelt vast dat appellanten sinds de vorige uitspraak van december 2009 geen contact hebben opgenomen met verweerster. Omdat zij in het ongelijk zijn gesteld, had een dergelijke stap voor de hand gelegen, ook al hadden appellanten weinig vertrouwen meer in verweerster. De oplossing die appellanten hebben gevonden – zijnde het uitbreiden van de masterthesis – voldoet niet aan de elementaire noodzaak de toelijdende opleiding (premasteropleiding) afgerond te hebben, voordat de masteropleiding kan worden afgerond. Het College volgt verweerster in deze stellingname.

Bovendien kunnen onderdelen die deel uitmaken van de masteropleiding, zoals de masterthesis, de eisen voor premaster niet vervangen. Een eigen onderzoek ten behoeve van die masterthesis stelt nu eenmaal andere eisen aan de toe te passen kennis dan een tentamen over een verwant onderwerp. Niet uitgesloten is verder dat moeilijke, doch noodzakelijk te beheersen onderdelen van het Onderzoekspracticum gezien vanuit de eindtermen, in de masterthesis omzeild worden. Het College verklaart het beroep ongegrond.